

عنوان مقاله:

بررسی مفهوم اثم در قرآن با روش معناشناسی ایزوتسو

محل انتشار:

کنفرانس ملی علوم اسلامی و پژوهش های دینی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

ابراهیم حسین آبادی فراهانی - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم قرآن (تفسیر) دانشکده علوم و معارف قرآن تهران

محمدعلی حیدری فرشته خو - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم قرآن (تفسیر) دانشکده علوم و معارف قرآن تهران

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر درصد تبیین جایگاه واژه اثم به شیوه معناشناسی توصیفی است که پس از ریشه شناسی، ارتباط معنایی آن با واژه های همنشین و جانشین در قرآن بررسی گردیده است. حاصل مطالعه توصیفی نشان می دهد بر در کاربرد و حیانی بر محور جانشینی یا همنشینی با واژه هایی مانند جناح، ذنب، ... وزر، خطیبه، معصیه، سیئه، فحشاء، عدوان، بغی، شر، قبیح و ... رابطه معنایی دارد و با واژه های مقل بر، تقوا، ثواب، حسنه، خیر تقابل معنایی دارد. از نتایج مهم دیگر آشکار شدن پیوند معنایی عمیق اثم با سایر واژه های هم حوزه در قرآن است و این پیوندها باعث شده تا اثم کاملا تحت تاثیر کلمات مجاور و نظام معنایی مستقر در آن قرار بگیرد. واژه اثم دارای معنای لغوی تاخر و بطی است که گستره مفهومی و مصداقی آن بسیار وسیع می باشد.

کلمات کلیدی:

اثم، معناشناسی، رابطه جانشینی و هم نشینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/802742>

